

การพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

The Development of the Electronics Coaching Model Based on GROW Concept
to Enhance the Learning Management Competency of Pre-Service Teachers

¹รุ่งศักดิ์ เยื่อใย, ²นฤมล ศิระวงษ์ และ ³รัฐพล ประดับเวทย์

¹Rungsak Yueyai, ²Naruemon Sirawong and ³Rathaphol Pradubwate

¹หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Doctor of Education Degree Program Educational Technology, Srinakharinwirot University

^{2, 3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{2, 3}Faculty of Education, Srinakharinwirot University

E-mail: rungsak.yue@g.swu.ac.th

Received September 15, 2023; Revised September 26, 2023; Accepted September 30, 2023

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) พัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ และแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ $\bar{x}$, SD., T-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ คือ 1.1 สภาพปัจจุบัน ได้แก่ การเตรียมความพร้อม การนิเทศ และการวัดประเมินผล 1.2 สภาพปัญหา ได้แก่ ปัญหาของนักศึกษาวิชาชีพครูและอาจารย์นิเทศก์ 1.3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ เป้าหมาย บทบาทของผู้โค้ช บทบาทของนักศึกษา คู่มือ และเครื่องมือ 2) รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย หลักการวัดดูประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ แนวปฏิบัติการโค้ชซึ่ง และ เงื่อนไขการนำไปใช้ แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมความพร้อม การดำเนินการโค้ช และการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะ ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.49, SD. = 0.55) และ

3) ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ พบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์; โกรว์โมเดล; สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

Abstract

This article aimed: (1) to study the basic data, problem situations, and approaches to developing the learning management competencies of pre-service teachers; (2) to develop the electronic coaching model based on the GROW concept to enhance the learning management competency of pre-service teachers; and (3) to examine the outcomes of using the electronic coaching model based on the growth to enhance the learning management competency of pre-service teachers. The tools used for data collection were in-depth interviews, format quality assessment form and learning management competency assessment form. Statistics used for data analysis were $\bar{x}$, SD and T-test dependent.

The research results were found as follows; (1) Basic data, problem situations, and approaches to developing the learning management competencies are as follows: (1.1) the current situation of orientation included preparation, orientation, and assessment; (1.2) problems involving the challenges faced by pre-service teachers and supervising instructors; (1.3) the development approaches including goals, the roles of coaches, the roles of students, manuals and tools; (2) the electronic coaching model based on the GROW concept to enhance learning management competency consists of the following components: (1) principles; (2) objectives; (3) process-oriented components; (4) role of the coach, and (5) conditions for usage. The implementation is divided into three phases: the preparation phase, the coaching phase, and the assessment phase. The evaluation results of the suitability of the electronic coaching model based on the GROW concept to enhance the learning management competency of pre-service teachers were significantly high ($\bar{x}$ = 4.49, SD. = 0.55), and (3.) The assessment results of the learning management competency of pre-service teachers. When comparing the scores before and after implementing the electronic coaching model based on the GROW concept to enhance learning management competency, a statistically significant increase in scores was observed after the intervention at a statistically significant level of .05.

Keywords: Electronics Coaching; GROW Model; Learning Management Competency

บทนำ

ปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกย่อมมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านระบบการศึกษาจะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง แม้แต่ในปัจจุบันโลกซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ข้อมูลต่างๆ สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้มนุษย์สามารถรับรู้ข่าวสารได้มากมายอย่างไม่สิ้นสุด ความเจริญก้าวหน้านี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม อีกทั้งอาจก่อให้เกิดปัญหา มากยิ่งขึ้นหากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้นไม่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์พิจารณาถึงความถูกต้องของ ข้อมูล โลกในอนาคตจะมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น การใช้ชีวิตในยุคข้อมูล ข่าวสาร จำเป็นต้องมีการเตรียมคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญให้มีความพร้อมในการรับข้อมูลข่าวสาร คิดวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เข้าใจและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจน สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาชีวิตและสังคมได้ จึงจะเป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนใน สังคมอย่างแท้จริงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 24(2) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะต้อง ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการ การประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหา (Ministry of Education, 2002)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เป็นสถาบันผลิตครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการ เตรียมครูผู้สอน โดยจัดหลักสูตรและรายวิชาที่เตรียมนักศึกษาครูให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอ ตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ซึ่งในหลักสูตรดังกล่าวนี้ นักศึกษาได้รับประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ครูตามข้อบังคับคุรุสภาพุทธศักราช 2556 ที่ระบุถึงมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพสำหรับ ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ครอบคลุมมาตรฐานด้านความรู้ในวิชาชีพครูและมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ โดยนักศึกษาจะต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดหลักเกณฑ์ สำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลพบว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนาสมรรถนะในการ จัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมตัวให้มีความพร้อมและสามารถนำศักยภาพ ความรู้ความสามารถที่มี นำไป พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหลักสูตรก่อนจบการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาวิชาชีพครูมีปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ทั้งขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาและการเรียนรู้ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยวิธีการ ท่องจำ ไม่ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิด แรงสอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ ไม่ให้อิสระเด็กใน การแสดงออกซึ่ง Meesomsarn (2017) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ของครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีการนำเสนอแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการ เรียนรู้ นั้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จัดระบบครูพี่เลี้ยง จัดระบบการฝึกอบรม พัฒนาในงาน จัดระบบนิเทศในรูปแบบต่างๆ ทั้งจัดคลินิกครู และจัดระบบเพื่อนช่วยเพื่อน จัดตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ จัดระบบการกำกับติดตาม และประสานความ

ร่วมมือ สอดคล้องกับ Phuangphae (2014) ได้ทำการประมวลข้อมูลเกี่ยวกับผลการสัมมนานักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ส่วนใหญ่มีปัญหา 2 ประการหลัก ได้แก่ ปัญหาด้านการจัดการชั้นเรียน และปัญหาในด้านการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่อง ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน นอกจากนี้จากการสอบถามนักศึกษาศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังรู้สึกกังวลก่อนออกฝึกประสบการณ์สอน ขาดความมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถไม่เพียงพอ ขาดความรู้สึก รู้จริงในเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งความสามารถต่างๆ เกี่ยวกับการสอน ทั้งด้านการเตรียมการสอน การเขียนแผนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย ทำให้ไม่มั่นใจในการออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่างๆ และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ยังพบปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่อง การสอนของนักศึกษาฝึกสอน เช่น การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่เป็นระบบ และมีความไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและธรรมชาติวิชา นอกจากนี้ยังขาดทักษะในการจัดการชั้นเรียน ขาดเทคนิควิธีสอนขาดความหลากหลาย ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการเตรียมความพร้อมทุกด้าน ก่อนการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่โรงเรียน ซึ่งผลจากสภาพการเรียนการสอนของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่สอดคล้องกับสภาพที่คาดหวังของความคาดหวังในการพัฒนาครูที่มีคุณภาพ และคุณลักษณะของครูมืออาชีพ

จากผลการศึกษาดังกล่าวยังสอดคล้องกับ Sriakarlarp (2016) ที่จำเป็นต้องหาวิธีการที่สามารถพัฒนาเพื่อให้เกิดผลในรูปแบบอื่นๆ ในการพัฒนาครูที่มีคุณภาพ เช่น การได้รับการโค้ชจากหัวหน้างาน หรือโค้ชมืออาชีพจากภายนอก การมีพี่เลี้ยงหรือคู่มือหรือบัดดี้ (Peer to peer coaching) การนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช มีการนำแนวคิดนี้มาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะและได้มีการนำแนวคิดเรื่องการโค้ชมาใช้ในการศึกษาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำบทเรียนออนไลน์ เรื่อง “Coaching Supervision” และมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับ “Peer Coaching” ซึ่งเป็นการประยุกต์แนวคิดนี้มาใช้เช่นกัน ซึ่งเป็นการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม การนำแนวคิดการโค้ชมาใช้ในการพัฒนาเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการส่งเสริมศักยภาพทางด้านการโค้ชให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ploessl and Rock (2014) ซึ่งศึกษาวิจัยวิธีการโค้ช โดยได้นำการโค้ชโดยใช้เทคโนโลยีการโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E – Coaching) หรือเข้ามาใช้ในการช่วยโค้ชสำหรับครูในการเตรียมและจัดการเรียนการสอน โดยผู้โค้ชใช้การประชุมทางไกลผ่านวิดีโอ (Video Conferencing) เพื่อการโค้ช ผลการศึกษาพบว่าโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มการใช้งานและการเข้าถึงของผู้เข้าร่วมการโค้ชการสอน ช่วยให้เกิดความหลากหลายของช่องทางการโค้ช เกิดประโยชน์ทั้งครูและผู้เรียน โดยในงานวิจัยได้ใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามขั้นตอน GROW Model เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ตระหนักและรับรู้ถึงศักยภาพในตนเองและสามารถที่จะดึงศักยภาพเหล่านั้นมาใช้ในการ

ปฏิบัติงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ โดยมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนให้เกิดความสะดวกและมีความยืดหยุ่นของการปฏิบัติงานในระบบผู้รับการฝึกอบรมได้ตระหนักและรับรู้ถึงศักยภาพในตนเองและสามารถที่จะดึงศักยภาพเหล่านั้นมาใช้ในการปฏิบัติงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ โดยมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนให้เกิดความสะดวกและมีความยืดหยุ่นของการปฏิบัติงานในระบบ (Samal, 2018) สอดคล้องกับ Sripairote (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน โดยออกแบบกิจกรรมที่เสริมสร้างและสนับสนุนให้ครูผู้สอนเกิดสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานอย่างเต็มศักยภาพของครูแต่ละคน โดยผู้โค้ชจะใช้คำถามตามโมเดล GROW เป็นหลักในการดำเนินการโค้ชรวมทั้งประยุกต์ใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลายต่างๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน โดยดำเนินการโค้ชตามแนวคิดการโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching) และการโค้ชเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Instructional Coaching) รวมทั้งใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนในแต่ละด้าน

จากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญที่จะหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ จนเกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีได้ด้วยกระบวนการโค้ช กอปรกับการนำข้อดีของแนวคิดของการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ร่วมกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนา รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษา ผลการใช้รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพรุ ประกอบด้วย 1.ทฤษฎีการโค้ชแบบโกรว์ 2.แนวคิดการโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์ 3.การพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีการโค้ชแบบโกรว์ (GROW Model) เป็นรูปแบบการโค้ชที่ไม่เน้นการชี้นำ แต่ใช้การตั้งคำถามให้คิด ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน ผ่านการตั้งคำถามและการสนทนา ซึ่งโกรว์โมเดลมีชื่อเสียงระดับโลกในด้านความสำเร็จในการแก้ปัญหาและการกำหนดเป้าหมายช่วยเพิ่มและรักษาผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ 1. G (Goal) การกำหนดเป้าหมาย 2. R (Reality) สถานการณ์ปัจจุบัน 3. O (Options) ทางเลือก 4. W (Will) สิ่งที่ต้องการ (Whitmore, 2018)

2. แนวคิดการโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นที่รู้จักกันดีในแวดวงการโค้ช ซึ่งสามารถเรียกได้หลายแบบ ทั้งการโค้ชออนไลน์ การโค้ชผ่านเว็บ การโค้ชดิจิทัลและการโค้ชทางไกลเสมือนจริง มีเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการโค้ช เช่น การใช้โปรแกรมแชท เพื่อพูดคุยระหว่างการโค้ช (Messenger) การโค้ชผ่านการประชุมทางไกล (Zoom / Meet) การนัดหมายงานผ่านปฏิทิน (Google Calendar) (Ribbers & Waringa, 2022) การมอบหมายงานและการส่งงานเช่น Blackboard Collaborate หรือ Google Classroom (Ladyshevsy & Ronald, 2020)

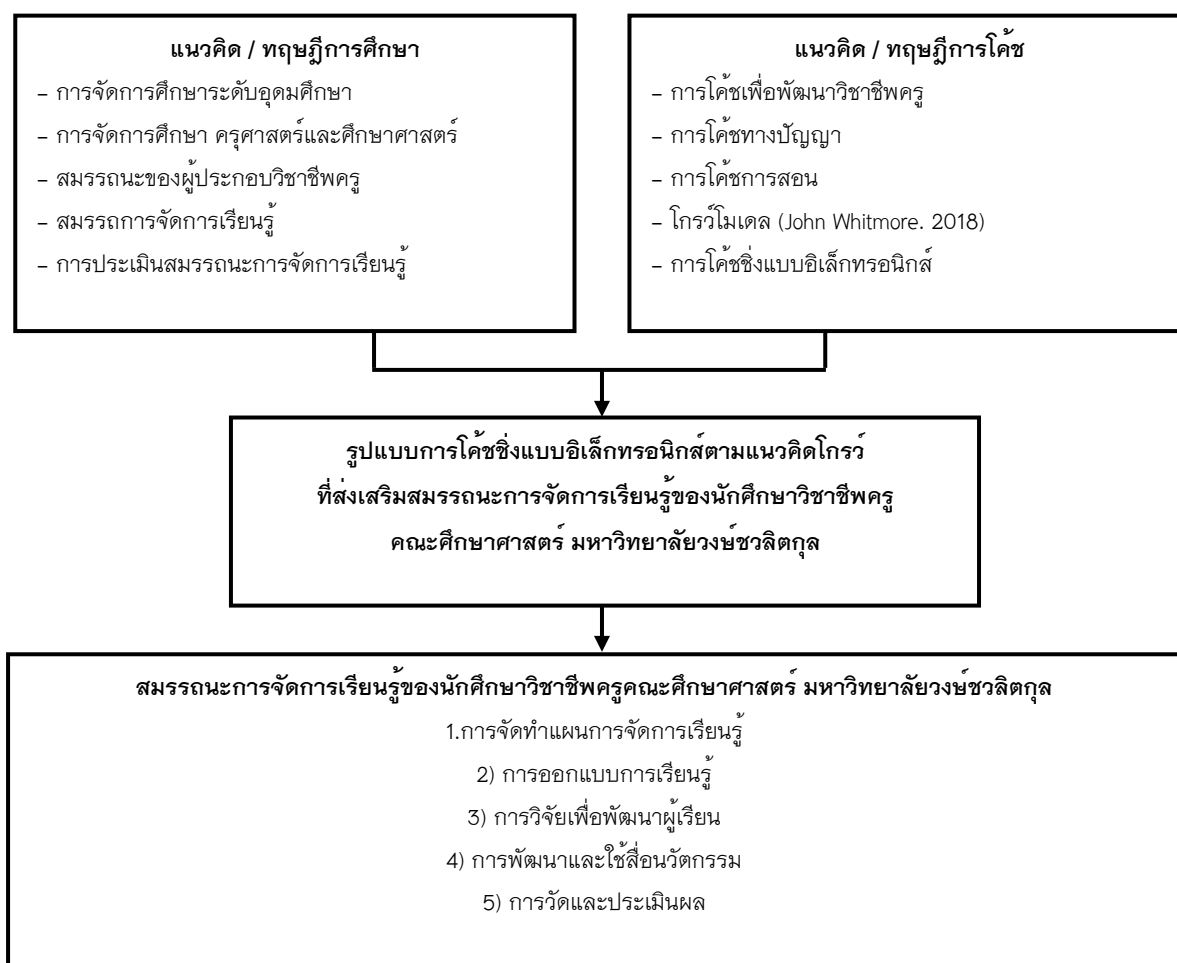
3. แนวคิดการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะประจำสายงาน เพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะของครู ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความสามารถในการเนื้อหาสาระที่สอน 3) ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ความสามารถในการใช้และพัฒนาวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ความสามารถในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งครูในฐานะที่เป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูจึงควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด (Warinin, 2014)

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นทำให้รูปแบบการโค้ชซึ่งที่พัฒนาขึ้นให้ความสำคัญกับทฤษฎีการโค้ชที่เน้นการกระตุ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน ผ่านการตั้งคำถามและการสนทนา ในรูปแบบโกรว์ และนำเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการโค้ชแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้เป็นองค์ประกอบในรูปแบบเพื่อนำมาพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาวิชาชีพรุ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการวิชาชีพรุ

ด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการพัฒนาเริ่มจากการศึกษาสังเคราะห์แนวคิด / ทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู และได้ศึกษาแนวคิด และความสำคัญของรูปแบบการโค้ช ของ Whitmore (2018) โดยนำแนวคิดการโค้ชซึ่ง ซึ่งนำไปสู่การสร้างและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยการโค้ชแบบอิลีกทรอนิกส์ ตลอดจนผู้วิจัยได้ประเมินผลของการจัดการเรียนการสอนตามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และแนวทางเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งใช้การเลือก

ตัวอย่างแบบมีเกณฑ์ (Criterion Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างการวิจัยตามเกณฑ์ (Miles & Huberman, 1994) ดังนี้

1. ครูพี่เลี้ยง จำนวน 5 คน ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษาโดยเลือกจากโรงเรียนในความร่วมมือ (MOU) ตามข้อตกลงความร่วมมือในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

2. อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์นิเทศก์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป หรืออาจารย์ที่มีคุณสมบัติเคยมีผลงานได้รับรางวัลเป็น Best Practice ด้านการสอนหรือด้านที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา

3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยพิจารณานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนที่มีคุณสมบัติเป็นโรงเรียนตามข้อตกลงความร่วมมือในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและ แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 3 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์กับ วัตถุประสงค์ การศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และแนวทางเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู อยู่ระหว่าง 0.66 –1.00 ทั้ง 3 ฉบับ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่านโดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์ (Criterion Sampling) ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านเทคโนโลยีการศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 3 ท่าน

2) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน

ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบ เป็นการนำผลการศึกษาจากระยะที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อให้ได้รายละเอียดในการสร้างรูปแบบการโค้ช การกำหนดองค์ประกอบของการโค้ช แล้วจึงนำรูปแบบนั้นไปพัฒนาเป็นคู่มือในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 สร้างคู่มือการดำเนินการโค้ช เป็นการดำเนินการจัดทำคู่มือเพื่อประกอบการใช้งานกับตัวรูปแบบ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการโค้ชผ่านรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบหาคุณภาพรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินคุณภาพร่างรูปแบบ แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1) การหาคุณภาพของรูปแบบ โดยวิธีการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

2) การประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ทำการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ ดำเนินการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่านโดยประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา 3 ท่าน โดยผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู มีค่าความสอดคล้องรายข้ออยู่ที่ 1.00 ในทุกประเด็น

ระยะที่ 3 การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งใช้นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์เป็นนักศึกษากลุ่มเดียวกับการใช้ในการศึกษาในระยะที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการโค้ช

ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คนที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้คือ รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในระยะที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยทำการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในขั้นตอนนี้เป็นแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดยผลการประเมินความสอดคล้องของระดับคะแนนสมรรถนะของแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พบว่า ในแต่ละรายการประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ ระหว่าง 0.93 – 1.00

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลพบว่า

1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

สภาพปัจจุบันในการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1. การเตรียมความพร้อม มีรูปแบบการดำเนินการคือ มีการปฐมนิเทศในระดับคณะ 2. การนิเทศ มีรูปแบบการนิเทศแบบออนไลน์ มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ เช่น บทบาทหน้าที่ครูพี่เลี้ยง บทบาทอาจารย์นิเทศก์ บทบาทนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3. การวัดประเมินผล มีรูปแบบการดำเนินการคือ การประเมินตามแบบประเมินในคู่มือ

1.2 สภาพปัญหา

สภาพปัญหาของการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. นักศึกษา ขาดเทคนิค ประสบการณ์ด้านการสอน ขาดช่องทางการติดต่อขอคำปรึกษาขาดความมั่นใจและการวางเป้าหมายในเรื่องของการพัฒนาตนเองให้พร้อมประกอบวิชาชีพครู หลังจากสำเร็จการศึกษา ไม่ทราบระดับสมรรถนะของตนเอง ขาดการได้รับการสะท้อนคิด 2. อาจารย์นิเทศก์ ที่ยังมีข้อจำกัดในการนิเทศจากรูปแบบการนิเทศออนไลน์ ขาดการเสริมแรง และการเสริมพลัง ติดตามผลและให้คำแนะนำไม่สม่ำเสมอ วัดประเมินผลตามคู่มือฝึกประสบการณ์

1.3 แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ 1. เป้าหมาย คือ ร่วมกันวางเป้าหมาย 2. บทบาทของผู้โค้ช คือ มีเทคนิคการตั้งคำถาม มีการทบทวนเป้าหมาย มีการถ่ายทอดประสบการณ์และคำแนะนำ มีการเน้นการทบทวนความรู้ และเป็นผู้รับฟังที่ดี 3. บทบาทของนักศึกษา คือ มีการกำหนดเป้าหมาย ทบทวนสมรรถนะของตนเอง เสนอข้อคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ พร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างตั้งใจ 4. คู่มือ คือ มีคำแนะนำ มีรายละเอียดครบถ้วน มีคำอธิบายรูปแบบชัดเจน 5. เครื่องมือ คือ วิธีการติดต่อสื่อสารรายบุคคลแบบ 2 ทาง มีการสะท้อนผลสมรรถนะ มีตารางการติดตาม ตรวจสอบและให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ ที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ โดยผ่านการพิจารณาการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) องค์ประกอบเชิงกระบวนการ แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ คือ ระยะการเตรียมความพร้อม ระยะการดำเนินการโค้ช ระยะการ

ประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะ 4) แนวปฏิบัติการโค้ชซึ่ง และ 5) เงื่อนไขการนำไปใช้ โดยผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, SD. = 0.55)

3. ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ จากการเปรียบเทียบผลการประเมิน พบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการทดสอบค่า T (t-test Dependent) หลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง

ช่วงเวลา	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	10	20	8.83	2.46		
หลังการทดลอง	10	20	18.90	0.98	15.59*	0.00

*p-values<.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า กระบวนการได้มาซึ่งแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ดำเนินการโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Document analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแบบรอบด้าน ทั้งครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ทางด้านวิชาชีพครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่เข้าใจปัญหาและบริบทของการศึกษาเป็นอย่างดี อีกทั้งอาจารย์นิเทศก์ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรอบด้านเพื่อได้ข้อมูลครบในทุกมิติ ประกอบกับการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวช่วยให้สามารถกำหนดประเด็นปัญหาและแนวทางในการกำหนดรูปแบบ (Sukwan, 2018)

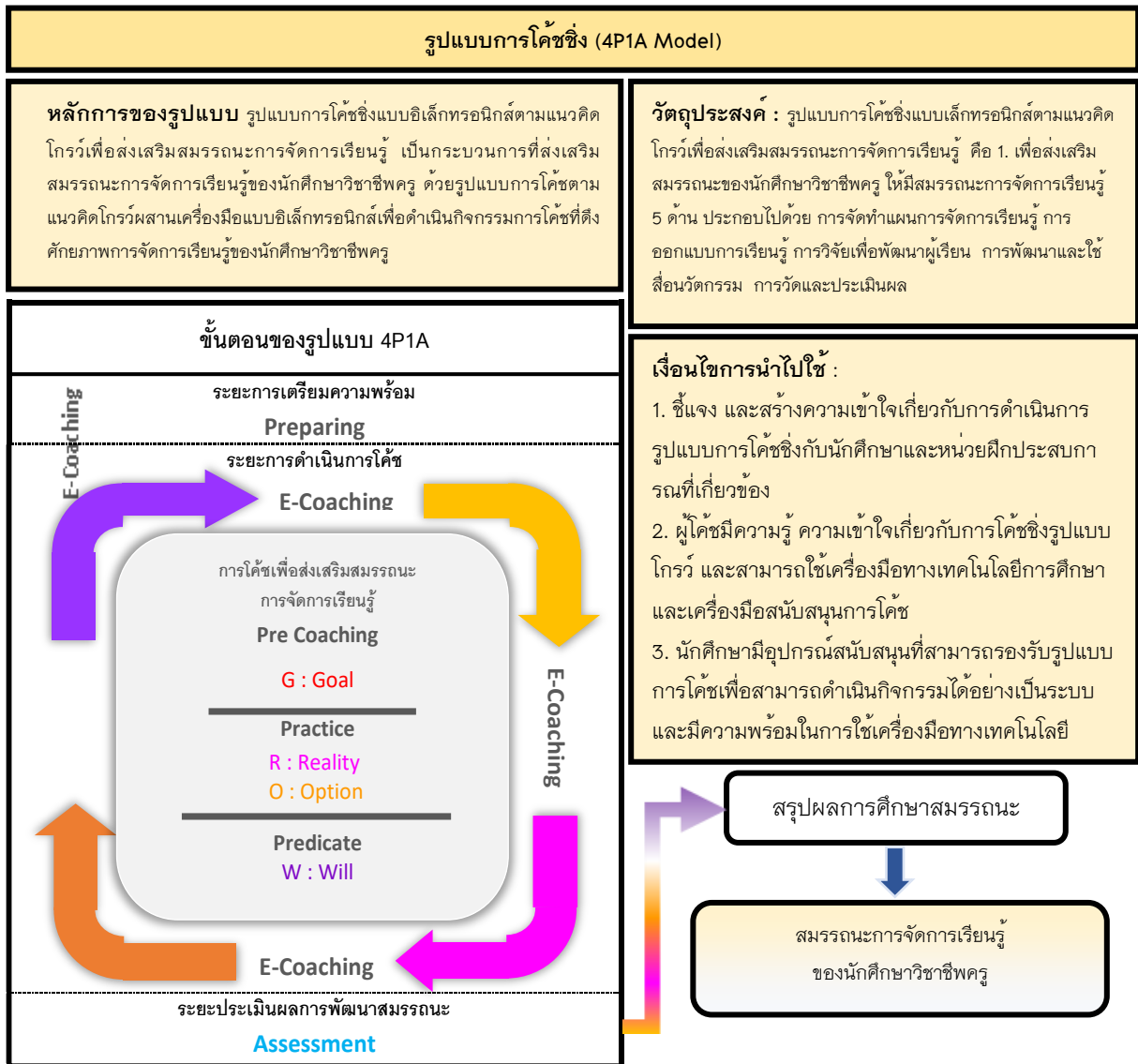
ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า 1. ขั้นเตรียมความพร้อม P¹ (Preparing) เป็นการกำหนดปฏิทินเพื่อนัดหมาย กำหนดประเด็นในการโค้ช และสร้างข้อตกลงร่วมกัน 2. ขั้นก่อนการโค้ช P² (Pre Coaching) เป็นนำเข้าสู่การโค้ชโดยอาศัยแนวคิดโกรว์ 1 ส่วน คือเป็นขั้นตอนการตั้งเป้าหมาย (Goal) การกำหนดเป้าหมาย ชี้แจงเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ (Manee-on, 2017) ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเอง เป็นการปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจและการสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือและสัมพันธภาพ เป็นการตกลงร่วมกันเกี่ยวกับประเด็นหรือจุดเน้นที่ต้องการร่วมกัน เนื่องจากจะต้องมีการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง (Chaikhwun,

2020) 2. ขั้นตอนการโค้ช P³ (Practice) ในขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนตามโมเดลโกรว์ 2 ส่วนด้วยกัน คือ [R : Reality Check] และ [O: Option] โดยขั้นการโค้ชจะดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์คือ [R : Reality Check] ทบทวนเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน หรือความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน [O: Option] การแสวงหาและคิดค้นทางเลือก โดยให้สมาชิกแต่ที่อยู่ในกลุ่มเสนอแนวทาง/วิธีการที่พัฒนาความรู้ ทักษะที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ โดยดำเนินกิจกรรมทบทวนประโยชน์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จากนั้นร่วมกันทบทวนประโยชน์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และร่วมกันเสนอวิธีการเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ Phramaha (2021) ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันที่เป็นไปอย่างร่วมมือร่วมพลัง และการเรียนรู้ที่เกิดจากการสะท้อนความคิดร่วมกันเป็นแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นการปรับปรุงการสอนด้วยตัวของครูเอง จากนั้นผู้โค้ชจึงเพิ่มเติมนวิธีการให้กับนักศึกษา ส่วนขั้นสุดท้ายเป็นขั้นการสรุปผลการโค้ช P⁴ (Predicate) ในขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนตามโมเดลโกรว์ 1 ส่วน คือ [W : Will] การมีเจตนาแน่วแน่ในการปฏิบัติ สรุปทางเลือกต่างๆที่สมาชิกในกลุ่มเสนอมาหรือ Coach เสนอทางเลือกเพิ่มเติม รวมทั้งเชื่อมโยงสรุปให้เห็นถึงวิธีการและเทคนิคที่ใช้เพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยร่วมดำเนินกิจกรรมสรุปประเด็นที่ได้รับจากการโค้ช และทบทวนการบรรลุเป้าหมายในการทำกิจกรรม จากนั้นมอบหมายงาน

ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยในครั้งที่ 1 เมื่อเทียบกับครั้งที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ย 3.86 รองลงมาคือ ครั้งที่ 2 เทียบกับครั้งที่ 3 ที่คะแนนเฉลี่ย 3.73 และเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือ ครั้งที่ 3 เทียบกับครั้งที่ 4 ที่คะแนนเฉลี่ย 2.49 จากผลการประเมินดังกล่าวสอดคล้องกับ Kanjanawasee (2013) อาจเป็นเพราะการคำนวณคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนที่พิจารณาจากคะแนนเพิ่ม หรือคะแนนผลต่าง ที่ได้จากการวัดครั้งแรก และการวัดครั้งหลังมักประสบปัญหาจากอิทธิพลเพดาน (Ceiling Effect) เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถสูง เช่น กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง โดยเฉลี่ยแล้วจะมีคะแนนการวัดครั้งแรกที่สูงกว่ากลุ่มอ่อน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู หรือ 4P1A Model รายละเอียดดังภาพ

ภาพที่ 2 ภาพแสดงรูปแบบ 4P1A Model

รูปแบบการโค้ชชิ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู หรือ 4P1A Model ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1) ระยะเวลาเตรียมความพร้อม [Preparing] P¹

เป็นระยะเตรียมการด้านความพร้อมของผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช ทั้งในด้านการทำความเข้าใจก่อนเริ่มต้นกระบวนการโค้ช การกำหนดประเด็น และสร้างข้อตกลงที่จะดำเนินการร่วมกัน ได้แก่ การกำหนดปฏิทินนัดหมาย การกำหนดประเด็นในการโค้ช สร้างข้อตกลงร่วมกัน โดยใช้เครื่องมือกำหนดปฏิทินนัดหมาย กำหนดประเด็น (via Google Calenda/ Messenger)

2) ระยะการดำเนินการโค้ช ประกอบด้วย

2.1) ขั้นก่อนการโค้ช (Pre Coaching) P²

เป็นการปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจและการสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือและสัมพันธภาพ เป็นการตกลงร่วมกันเกี่ยวกับประเด็นหรือจุดเน้นที่ต้องการ coaching ร่วมกัน เนื่องจากจะต้องมีการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติ

[G: Goal] การกำหนดเป้าหมาย ชี้แจงเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ

กิจกรรม	- การชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้
	- ชี้แจงเงื่อนไขการทำกิจกรรม และผลลัพธ์การเรียนรู้
	- กำหนดบทบาทคือผู้โค้ช (Coach) และนักศึกษา (Coachee)
	- กำหนดเป้าหมาย

เครื่องมือ	- การประชุมทางไกล (Video Conference via Google Meet)

2.2) ขั้นดำเนินการโค้ช (Practice) P³

ประกอบด้วย ขั้นตอนตามโมเดลโกรว์ 2 ส่วนด้วยกัน คือ [R : Reality Check] และ [O: Option] โดยขั้นการโค้ชจะดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ คือ

[R : Reality Check] ทบทวนเกี่ยวกับ สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน หรือ ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน

กิจกรรม	- การเข้าใจสภาพที่เป็นจริง
	- ทบทวนบทบาทวิธีการและสถานการณ์ปัจจุบัน

เครื่องมือ	- การประชุมทางไกล (Conference via Google Meet)

[O: Option] การแสวงหาและคิดค้นทางเลือก โดยให้สมาชิกแต่ที่อยู่ในกลุ่มเสนอแนวทาง/วิธีการที่พัฒนาความรู้ ทักษะ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

กิจกรรม	- ทบทวนแลกเปลี่ยนประสบการณ์
	- ร่วมกันเสนอวิธีการ
	- ผู้โค้ชเพิ่มเติมวิธีการให้กับนักศึกษา

เครื่องมือ	- การประชุมทางไกล (Conference via Google Meet)

2.3) ขั้นการสรุปผลการโค้ช (Predicate) P⁴

[W : Will] การมีเจตนาแน่วแน่ในการปฏิบัติ สรุปทางเลือกต่างๆ ที่สมาชิกในกลุ่มเสนอมาหรือ Coach เสนอทางเลือกเพิ่มเติม รวมทั้งเชื่อมโยงสรุปให้เห็นถึงวิธีการและเทคนิคที่ใช้เพื่อบรรลุเป้าหมาย

กิจกรรม	- สรุปประเด็นที่ได้จากการโค้ช
	- ทบทวนการบรรลุเป้าหมายในการทำกิจกรรม
	- มอบหมายงาน

- เครื่องมือ
- การประชุมทางไกล (Conference by Google Meet)
 - การมอบหมายงาน (Google Classroom)

3) ระยะประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (Assessment) A

ขั้นตอนนี้เป็นการสะท้อน การสรุป การเรียนรู้ร่วมกัน เปิดโอกาสให้นักศึกษาวิชาชีพครูได้สรุปผลการปฏิบัติงานหลังได้รับการโค้ช การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการโค้ช เพื่อให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้หลักการของการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน หลักการพัฒนางานในวิชาชีพครู รวมทั้งมีการวางแผนในการโค้ชต่อไปเป็นระยะ การติดตามผลการโค้ชต่อนักศึกษาว่าเกิดผลเป็นเช่นไร สิ่งที่นักศึกษาได้รับจากการโค้ชเป็นอย่างไร

สรุป

รูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ ที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบ ด้วยองค์ประกอบ 5 ส่วน คือ 1. หลักการ 2. วัตถุประสงค์ 3. องค์ประกอบเชิงกระบวนการ 4. แนวปฏิบัติการโค้ชซึ่ง 5. เงื่อนไขการนำไปใช้ และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรวมทุกด้านมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นตามช่วงระยะเวลาที่ทดลอง และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังการทดลองนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีสมรรถนะสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการนิเทศการปฏิบัติการสอน ให้กับนักศึกษาครูที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 โรงเรียนที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถนำรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโกรว์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูนี้ไปประยุกต์ใช้ในการนิเทศนักศึกษาฝึกสอนจากสถาบันอื่นๆ ได้

1.3 นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการประเมินตนเองเพื่อจะรู้สมรรถนะของตนเองและนำไปเป็นแนวทางพัฒนาดตนเองในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ประสบผลสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สามารถนำไปศึกษาวิจัยโดยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการโค้ชซึ่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวคิดโครงเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ไปใช้กับโรงเรียนที่ขนาดและบริบท ที่แตกต่างกันไป เพื่อศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้น และหาข้อสรุปรูปแบบการนิเทศที่เหมาะสมกับโรงเรียนแต่ละประเภท

2.2 สามารถพัฒนารูปแบบการโค้ชโมเดลอื่น ๆ เช่น การโค้ชเป็นทีม (Team Coaching) การโค้ชด้วยโมเดล FUEL เป็นต้น เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่สามารถประเมินทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการทำงานเป็นทีม

References

- Chaikhwun, S. (2020). The Effects of Supervision Through CLEAR Coaching Model of First – Line Nurse Managers. *Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University*, 17(2), 160–169.
- Donna, M. P., Marcia, L. R. (2014). eCoaching: The Effects on Co-Teachers' Planning and Instruction. *Teacher Education and Special Education*, 37(3), 191–215.
- Kanjanawasee, S. (2013). *Classical Test Theory (7th ed.)*. Chulalongkorn University.
- Meesomsarn, K. (2017). Guidelines for learning management competency development of early childhood education teachers in the 21st century. *Journal of Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 7(2), 45–56.
- Ladyshevsy, R., & Ronald, G. P. (2020 May 31). *Exploring Adult Learners' Usage of Information Communication Technology during a Virtual Peer Coaching Experience*.
<https://olj.onlinelearningconsortium.org/index.php/olj/article/view/520>.
- Manee-on, S. (2017). Using Professional Learning Community Strategies in Schools. *Journal of Education, Silpakorn University*, 15(1), 28–39.
- Ministry of Education. (2002). *National Education ACT, B.E. 2542 (2nd ed.)*. The Express Transportation Organization of Thailand Printing house.
- Phramaha, N. K. (2021). *The Development of Multiple Methods Coaching Model for Developing Learning Management Based on Four Noble Truths of Moral Teaching Monks to Enhance Reasoning Thinking in Buddhist for Students in Fundamental Education*[Doctoral Dissertation, Silpakorn University].

- Phuangphae, P. (2014). *The Development of an Instructional Model to Enhance Social Studies Learning Activities Design Competency for Pre-Service Teachers, Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction*[Doctoral Dissertation, Silpakorn University].
- Ribbers, A., & Waringa, A. (2022 March 1). *E-Coaching: Theory and practice for a new online approach to coaching*. https://books.google.co.th/books?id=3AqUBwAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=th&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.
- Samal, W. (2018) Synthesis of Web Based Teacher's Training Model with the Support of Knowledge Management and Coaching System, *Journal of The Eastern University of Management and Technology*, 15(2), 299.
- Sriakarlarp, W. (2016). *Model Development for Reinforcing Creative Thinking via Cognitive Coaching in Management and Service for Public Sector*[Doctoral Dissertation, Silpakorn University].
- Sripairote, T. (2018). *Influence of Project-based Learning Coaching Program on Teacher Competency for Students' Learning and Innovative Skills*[Doctoral Dissertation, Srinakharinwirot University].
- Sukwan, O. (2018). *The Development of a Coaching Model for Industrial Students Under the Dual Vocational Training System for Entrepreneur Trainers: Concentration in Industrial Education*[Doctoral Dissertation, Srinakharinwirot University].
- Warinin, N. (2014) The Model of Teachers' Competency Development in Learning Management for Primary Schools in Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 2. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 7(2), 1-13.
- Whitmore, J. (2018). *Coaching for performance (5th ed.)*. London: Nicholas Brealey.